

ŻYCIE STRAŻACKIE

WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO

„Życie Strażackie“ ukazuje się co miesiąc

OD REDAKCJI

Zawiadamiamy, że w miesiącu czerwcu z przyczyn od Redakcji niezależnych nie wydaliśmy „Życia Strażackiego“, za co Szanownych Czytelników przepraszamy.

Wzamin wydajemy dzisiejszy numer podwójny — łączny za miesiące czerwiec i lipiec przy zwiększonej objętości.

Jednocześnie nadmieniamy, że z dniem dzisiejszym wstrzymaliśmy wysyłkę naszego organu wszystkim tym, którzy nie uregulowali zaległej prenumeraty.

Prosimy przedpłaty za prenumeratę „Życia Strażackiego“ wnieść na PKO № 63.090.

Na Tydzień Obrony Przeciwpożarowej“ wydajemy specjalny numer propagandowy do rozkolportowania przez strażę. Zamówienia z podaniem ilości egzemplarzy prosimy nadsyłać bezpośrednio do Redakcji „Życia Strażackiego“ w terminie do dnia 10 sierpnia r. b.

Zgliszcza domu mieszkalnego we wsi Dzwonowice, na których leży 10 osób (3 kobiety i 7 mężczyzn) spalonych w płomieniach.

Czerwony kur szaleje

(wytyczne obrony przeciwpożarowej)

Część I.

Nadeszło lato, a z nim nadszedł sezon pożarów na wsi i miasteczkach polskich. Rok bieżący zapowiada się zatrważająco, gdyż jak nam sygnalizują z terenu tu i owdzie rozszerza się sezonowa plaga — „czerwony kur“ szaleje. Olbrzymia ilość domowstw i budynków gospodarczych staje się pastwą ognia. Nieraz padają ofiarą także i ludzie oraz żywy inwentarz. A że tak jest, niech posłużą fakty, mrozące krew w żyłach, jakimi ostatnio zostaliśmy zaalarmowani.

Jeden z faktów, to pożar w czerwcu r. b. we wsi Dzwonowice, gm. Kidów, pow. olkuskiego, gdzie dom mieszkalny, przypuszczalnie podpалony, w okamgnieniu i z taką szybkością stanął cały w płomieniach, że żadna istota ludzka nie była w stanie się ratować, a nim przybyły strażę, zastano już zgliszcza i dziesięć trupów, w tym 3 kobiety i 7 mężczyzn. (Na pierwszej stronie podajemy zdjęcie zgliszcz z ofiarami pożaru).

Drugi fakt — to pożar w lipcu r. b. we wsi Julianów, pow. opatowskiego, gdzie w południe spaliły się 3 budunki mieszkalne i 2 gospodarcze, a w nich spaliły się inwentarz i dwoje dzieci. Jedno dziecko — lat 6 i drugie 10 miesięcy. Podobnych faktów przytoczyć możemy coraz więcej, a ostatnio z dymem poszły prawie, że całe wioski w różnych okolicach województwa kieleckiego.

Strażacy, uwaga! — wzmóście swoją sprawność, bądźcie czujni i gotowi do walki, usprawnicie swoje wyjazdy bojowe — bo wróg czyha na każdym kroku — epidemia pożarów rozszerza się — „czerwony kur“ szaleje!

Mówiąc o walce z pożarami w pierwszym rzędzie wzywamy strażę województwa kieleckiego do przedsięwzięcia jak najenergiczniejszych kroków, zmierzających do usprawnienia wyjazdów do pożarów i wzmożenia gotowości i zdolności bojowej do walki z ogniem. W tym względzie należy powiększyć ilość środków alarmowych (założyć we wsi conajmniej po 4 głośnie gongi, lemieszce, szyny lub zaopatrzyć się w ręczne syreny pneumatyczne) i pouczyć stróżę nocnych oraz ludność o sposobie i obowiązku alarmowania na wypadek pożaru. Zawiesić na remizie tabliczkę orientacyjną o sposobie przechowywania klucza od remizy i sposobie alarmowania. Klucze od remizy winny znajdować się — jeden zapasowy w szafce oszklonej i zawieszony na remizie, drugi u właściciela domu mieszkającego najbliżej remizy, oprócz tego

jeden klucz u gospodarza lub naczelnika straży. Właściciela domu, u którego znajduje się klucz, pouczyć komu i w jakich wypadkach może on wydać powierzony mu klucz od remizy.

W dalszych przygotowaniach bojowych, należy sprawdzić i zapewnić sobie sprawne dostarczenia koni i wozów do pożaru. Ustalić premie za szybkie dostarczenie koni — ubezpieczyć konie przez Oddział Powiatowy, a na opornych w dostarczaniu koni składać meldunki do O. P. i wójta gminy celem administracyjnego ukarania winnych.

Sprawdzić, zbadać stan wody we wsi i obliczyć wydajność istniejących zbiorników czy studzien, a jeżeli zachodzi potrzeba opracować plany i przystąpić do budowy nowych zbiorników wodnych. Wskazówek technicznych udziela instruktorzy powiatowi. Zasiłki na ten cel uzyskać można z P.Z.U.W. i gminy.

Sprawy powyżej omówione uzgodnić z wójttem, sołtysem i K. P. G., którzy są odpowiedzialni za ten dział prac zapobiegawczych.

Skontrolować, oraz zbadać, należy zdolność i gotowość wyjazdową całego taboru, doprowadzając cały sprzęt do należytego stanu. Przeprowadzić podział bojowy sprzętu na sekcje i zastosować należy w całej rozciągłości dobrą konserwację sprzętu wg instrukcji, wydanej swego czasu, jako dodatek do „Życia Strażackiego“ Nr 10 z października 1937 r., z którą winien zapoznać się przede wszystkim naczelnik i gospodarz oraz wszyscy ćwiczący członkowie straży. Instrukcja ta winna być oprawiona lub nalepiona na karton i wywieszona na widocznym miejscu w remizie.

Sprzęt cały winien być ułożony w należyłym porządku na wozie pogotowia i spisany inwentarzowo na nim. Zwrócić należy specjalną uwagę na zwiększenie ilości węzów tłocznych, conajmniej 75 mtr. na jedną sikawkę ręczną i 300 mtr. do jednej motopompy. Węże należy dobrze konserwować — przechowywać je na zwijadłach lub na półkach (kolebach) specjalnie w tym celu zrobionych. Wzór takich półek omawia „kalendarz oficera strażackiego“ z 1937 r. str. 184.

Do suszenia węży, należy skonstruować wygodne i zabezpieczone od deszczu i słońca suszarnie z urządzeniem do wciągania węży w położeniu pionowym. Zbadać i doprowadzić do należytego stanu beczkowsy, obliczając 3 na jedną sikawkę, zawsze napełnione wodą oprócz zimy, chyba, że remiza jest zimą opalana. Przypominam

jednocześnie, że za brak wody w beczkach i różne uszkodzenia, zgodnie z rozporządzeniem Pana Ministra Spraw Wewnętrznych nakładane są kary na naczelnika i wójta gminy. Należy się tego wystrzegać, a wykaz kar, dla pamięci wywiesić w widocznym miejscu remizy.

Najważniejszą sprawą będzie dobre i sprawne zorganizowanie pogotowi ogniowych, zdolnych do obsługi sprzętu, i walki z ogniem.

W tym względzie należy przeprowadzić celowy podział bojowy ludzi i narzędzi. Wszystkich ćwiczących, na wypadek kalectwa lub obrażeń ubezpieczyć w „Kasie Strażackiej“ przy P.Z.U.W. oraz uregulować między nimi łączność alarmową i bojową w plutonie i sekcjach.

Przeprowadzić racjonalne uzupełniające szkolenia alarmowe, bojowe i taktyczne całej straży, zmierzające do usamodzielnienia podoficerów i szeregowych na powierzonych odcinkach, czy stanowiskach (ogniowym, wodnym i osłonowym),

z uwzględnieniem dowodzenia sekcją czy pogotowiem bojowym.

W okresie żniw i pracy polnej należy ustalić oraz uregulować kolejne dyżury strażaków we wsi w ilości conajmniej 5 ludzi i dyżury koni do pożarów, uzgadniając między nimi ściśłą łączność alarmową.

Druhów Naczelnika straży proszę o zainteresowanie tym artykułem wszystkich oficerów i podoficerów straży oraz wzywam aby zgodnie z wytycznymi ujętymi w treści artykułu zorganizowali niezwłocznie i usprawnili zarządzeniami swoimi gotowość i sprawność bojową podległej im straży, pamiętając o tym, że wyjątkowo w okresie tego lata „czerwony kur“ szaleje.

W drugiej części tego artykułu omówiona zostanie akcja zapobiegania pożarom.

J. Plebanek

wojewódzki inspektor kieleckiego O. W

Tydzień Obrony Przeciwpożarowej

(wytyczne organizacji)

W czasie od 4 do 12 września 1938 r. mamy zorganizować i przeprowadzić „Tydzień Obrony Przeciwpożarowej“. Celem takiego „Tygodnia“ jest propaganda obrony przeciwpożarowej wśród szerokiego ogółu społeczeństwa oraz zdobycie funduszków na niezbędne wydatki, związane z pracami organizacyjnymi straży pożarnych i Związku.

Powodzenie „Tygodnia“ zależy od nas samych, a właściwie od wiary w powodzenie i umiejętnego podejścia do społeczeństwa, oraz wzorowej organizacji. Aby osiągnąć właściwe i dobre wyniki „Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej“ należy wprowadzić w życie następujące wskazania organizacyjne:

1) na dwa miesiące przed terminem „Tygodnia“ należy zaprosić na posiedzenie członków Zarządu i Rady Straży, przedstawicieli gminy, samorządu, wójta, sołtysa, sekretarza gminy, komendanta P.P. oraz księdza proboszcza, przedstawicieli pokrewnych organizacji i społeczeństwa po czym utworzyć z nich „Komitet Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej“. Wybrać przewodniczącego „Komitetu, wiceprzewodniczącego, sekretarza, skarbnika oraz kierowników sekcji: propagandowej, organizacyjnej i imprezowej, upoważniając tychże do kooptowania sobie członków z pośród straży, czy innych organizacji. Sekcje te przy pomocy strażaków rozpoczynają prace przygotowawcze, układają program, uzgadniając go z Zarządem Straży i przewodniczącym Komitetu.

2) ustalony program należy przesłać do Oddziału powiatowego dla uzgodnienia i zatwierdzenia, po czym nabyć w O. P. potrzebny materiał jak: plakaty, znaczki, nalepki, rozporządzenia Pana Wojewody o zapobieganiu pożarom i inny potrzebny na propagandę obrony przeciwpożarowej wśród ludności miejscowej.

Program „Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej“ obejmować winien zbiórki, sprzedaż znaczka, przeszkolenia pokazowe straży dla ludności, alarmy, zawody, odczyty, pogadanki, zabawy, przedstawienia, akademie, loterie fantowe, wyjazdy propagandowe poza teren miejscowości własnych, tam, gdzie nie ma straży i t. p. Należy zwrócić uwagę aby referaty lub odczyty o akcji przeciwpożarowej odbyły się w wszystkich osiedlach w promieniu działania straży oraz oparte były o rozporządzenie Pana Wojewody o zapobieganiu pożarom z 1931 roku. Referaty takie mogą przeprowadzić uproszeni przez Zarząd O.S.P. pp. komendanci posterunków, wójtowie, sekretarze gmin, nauczyciele, członkowie K. P. G. lub wybitniejsze jednostki ze społeczeństwa we wszystkich wsiach (sołectwach) na zebraniach gromadzkich, specjalnie w tym celu zwołanych;

3) spowodować, aby w ciągu trwania „Tygodnia“ członkowie K. P. G. przy współudziale członków straży przeprowadzili kontrolę strychów, kominów, stanu zbiorników wodnych, skontrolowali rozkład narzędzi, przydział koni do pożarów i t. p.—

pouczając ludność o obowiązkach zapobiegawczych i obowiązkach przy gaszeniu pożarów.

4) zwrócić się do pp. kierowników szkół z prośbą o wygłoszenie dla dzieci w szkołach pogadanek o strażactwie polskim i znaczeniu „Tygodnia“;

5) wieczorem w dniu rozpoczęcia „Tygodnia“ przeprowadzić capstrzyki. W niedzielę po nabożeństwie urządzać przemarsz ulicami wszystkich oddziałów straży wraz z całym taborem udekorowanym. Zorganizować jednocześnie kolportaż pism strażackich jak: „Przegląd Pożarniczy“ — „Gazetę Strażacką“ i „Życie Strażackie“. W większych zakładach kupieckich, kinoteatrach, spółdzielniach i t. p., po wspólnym i oczywiście uprzednim porozumieniu się z ich właścicielami, wyjednać pozwolenie, czyli uzyskać przeznaczenie z obrotów dziennych od 10 do 20 % na dochód zbiórki „Tygodnia“.

Cały tydzień powinien być podzielony na poszczególne dni w ten sposób, aby każda z wyżej podanych imprez znalazła sobie właściwy czas, miejsce oraz wykonawców.

6) w przed dzień rozpoczęcia „Tygodnia“ t. j. 4 września rb. od samego rana powinny znajdować się w siedzibie straży i wyznaczonych miejscach plakaty propagandowe;

7) W dwa dni po zakończeniu „Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej“, należy zwołać posiedzenie Komitetu — na którym poszczególni kierownicy sekcji, czy imprez, złożą szczegółowe sprawozdania ze swoich czynności. Komitet sporządza odpowiedni protokół oraz zestawienie kasowe przekazując pieniądze Zarządowi Straży. W ciągu 3-ch dni od zakończenia „Tygodnia“, Zarząd O. S. P. przesyła sprawozdanie z przebiegu „Tygodnia, zestawienie kasowe i odpis protokołu Komitetu oraz przekazuje Oddziałowi Powiatowemu 40 % czystego zysku.

Zysk z „Tygodnia Obrony Przeciwpożarowej“ musi być podzielony na całą organizację Związku Staroży Pożarnych R. P. w sposób następujący:

Straż otrzymuje 60 %, Oddział Powiatowy — 30 % — a Okręg Wojewódzki 10 %, od czystego zysku osiągniętego przez straż lub O. P.

W ciągu tygodnia po zakończeniu „Tygodnia“ Oddziały Powiatowe przeprowadzają rozliczenia z Okręgiem Kieleckim, a wynik będzie ogłoszony w „Życiu Strażackim“

Red.

INSPEKTOR J. PLEBANEK

Organizacja pracy w strażach pożarnych

(Ciąg dalszy)

16

Inne prace w straży pożarnej t. zw. „specjalne“ prowadzimy w miarę potrzeby i zgodnie z wytycznymi Związku Straży Pożarnych R. P. Potrzeba tych prac w wielu jednostkach już zaistniała, a że sprawy organizacyjne strażactwa naszego nabierają wielkiej mocy o dużym znaczeniu społecznym i obronnym Państwa, nie więc dziwnego, że prace te winna podejmować każda ochotnicza straż pożarna.

Specjalnymi pracami tymi będą: 1) organizacje żeńskiej służby przeciwpożarowej, 2) prace kulturalno-oświatowe, 3) prace wychowania obywatelskiego, 4) obrona przeciwgazowa w strażach pożarnych i 5) prace wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego.

Nad całością tych prac czuwa zawsze naczelnik straży z urzędu, a prowadzą je bezpośrednio osoby powołane do tego i mające specjalne wykształcenie w tym kierunku, t. zw. referenci lub komendantka Ż. S. P.

Komendantka Ż. S. P. — powinna posiadać ukończony kurs podstawowy III stopnia i w swojej pracy

przestrzegać następujących wytycznych: 1) w **dziale organizacji** — a) utrzymywać stałą łączność z naczelnikiem i Zarządem straży, b) zaopatrzyć się w materiały i programy dotyczące prac Ż. S. P. c) przeprowadzać zaciąg ochotniczek do Ż. S. P. i prowadzić stałą aktualną ewidencję członkiń, d) wyszukać odpowiedni lokal i boiska na zbiórki ćwiczebne, e) wybrać kandydatki na zastępczynię i sekcyjne, przedstawiając je naczelnikowi straży do zatwierdzenia, f) ustalić z członkiniami dokładny termin zbiórek, g) utrzymać łączność i współpracę z pokrewnymi organizacjami, e) w organizacji zbiórek przestrzegać: raportu stanu, raportu służbowego, 2 godziny zajęć z przerwą 10 minutową i odczytanie rozkazu, f) prowadzić następujące książki jednostki Ż. S. P.: 1) książkę ewidencji członkiń, 2) książkę raportów stanu, 3) książkę osobową (ewidencję), 4) książkę raportów służbowych, 5) książkę rozkazów i 6) dziennik zajęć, oraz g) ustalić zakres pracy i obowiązków zastępczyni swojej, sekcyjnych i służbowych oraz kontrola nad ich wykonywaniem.

II) W dziale prac wyszkoleniowych—komendantka winna: a) opracować i sporządzić plan zajęć, rozkładając w nim materiał wyszkolenia w zakresie I stopnia, b) zapewnić sobie odpowiednich wykładowców, pomoce naukowe i miejsca na zbiórki, c) prowadzić dokładną kontrolę przeprowadzanego wyszkolenia, d) dopilnować planowości i ciągłości przeprowadzanego wyszkolenia, możliwie ściśle w/g rozkładu zajęć, e) organizować pokazy, ćwiczenia, próbne alarmy, apele mundurowe — jako sprawdziany wyszkolenia, sprawności alarmowej i gotowości bojowej, f) przeprowadzić końcowe egzaminy i wydać świadectwa I stopnia zgodnie z obowiązującą instrukcją o wyszkoleniu, g) prowadzić prace świetlicowe i h) uzupełniać własne wyszkolenie na organizowanych przez O. W. kursach oraz dopilnować, aby zastępczyni i sekcyjne uzywały wyszkolenie w zakresie II stopnia.

III) W dziale wychowania — komendantka powinna być wychowawczynią swego oddziału.

Jest ona odpowiedzialna za karność i zachowanie się jednostki podległej, powinna przestrzegać ściśle regulaminu służby wewnętrznej oraz wzbudzać w członkiniach ideowe i obywatelskie nastawienie do pracy. W świetlicach, zwłaszcza wspólnych z oddziałami męskimi, komendantka zwraca baczną uwagę na kulturalne obejście i wyrobienie towarzyskie swoich podkomendnych.

IV) W dziale zaopatrzenia — komendantka winna dopilnować: a) przepisowego umundurowania członkiń w czasie możliwie najkrótszym, b) starać się o nabycie ekwipunku służbowego, zwłaszcza noży i apteczki, c) dopilnować urządzenia i zaopatrzenia świetlicy oraz utrzymać w niej porządek, dbając o dekoracyjną stronę i estetyczny wygląd świetlicy, d) zorganizować biblioteczkę fachową, obejmującą całokształt zagadnień ż. s. p., e) zabiegać o nabycie pomocy naukowych i sprzętu sportowego do przeprowadzenia wychowania fizycznego i sportów.

V) W dziale akcji zapobiegania pożarom — komendantka organizuje szerzenie zasad akcji zapobiegawczej wśród miejscowej ludności przy pomocy członkiń swego oddziału.

W czasie akcji przeciwpożarowej komendantka wraz z całym oddziałem bierze udział w/g zachodzących potrzeb i podlega kierującemu akcją bojową.

Stosownie do otrzymanych rozkazów przy akcji gaszenia pożarów, komendantka przydziela swoje sekcje lub członkinie do poszczególnych służb, względnie czynności i dozoruje ich wykonania, pamiętając zawsze o dobrze zorganizowanej likwidacji akcji po pożarze.

VI W dziale propagandy — komendantka dba o to, żeby oddział brał czynny udział w uroczysto-

ściach i obchodach państwowych i strażackich, defiladach, obchodach i pochodach propagandowych.

W pochodzie, czy defiladzie i na zbiórkach ogólnych oddziały ż. s. p. zajmują miejsca na końcu swojej straży. Na zjazdach rejonowych, powiatowych i wojewódzkich Oddziały ż. s. p. mogą być zorganizowane w samodzielną całość grupową i zajmują wówczas miejsca wyznaczone im przez władze organizacyjne zjazdu. Przyjąć należy zasadę, że oddziały ż. s. p. traktować trzeba jako jednostki pomocnicze i jako takie na zbiórkach, w pochodach czy defiladach, winny zajmować miejsca na końcu męskich oddziałów bojowych.

Przy większych wystąpieniach na zewnątrz, jako czynności propagandowych komendantka powinna dopilnować a) jednolitego i przepisowego umundurowania członkiń, b) umiejętności zachowania się w mundurze (salutowanie szarż strażackich), c) należytego wyszkolenia w mustrze.

Oddział powinien przez swoją komendantkę, czy inne delegatki brać udział w życiu organizacyjnym pokrewnych na danym terenie, wykazując zainteresowanie się ich pracą, uczestniczyć w ich uroczystościach organizacyjnych, walnych zebraniach, zjazdach i t. p.

Uroczystości oddziału ż. s. p., jak rozdanie świadectw, zawody, pokazy, alarmy, winny odbywać się w obecności władz korporacyjnych, przedstawicieli pokrewnych organizacyj, zwłaszcza kobiecych — oraz miejscowego społeczeństwa, które zawsze należy zapraszać. Wielką troską komendantki winno być, aby na takich wystąpieniach propagandowych, programy były starannie opracowane i w miarę możliwości jaknajlepiej wykonane.

Komendantka powinna starać się o uświadomienie miejscowego społeczeństwa o celach i zadaniach ż. s. p., aby usunąć ewentualne przeszkody w prowadzeniu prac swego oddziału.

VII) Sprawozdawczość. Komendantka obowiązana jest składać sprawozdania z przebiegu prac w oddziale w terminach i w/g wzorów ustalonych przez Związek Straży Pożarnych, do Oddziału Powiatowego, pozostawiając sobie odpisy w aktach, który należy przedkładać Naczelnikowi czy Zarządowi Straży do wglądu i w terminie ustalonym statutem i regulaminem Straży Pożarnych.

U w a g a : Wobec zaprojektowanych reorganizacji prac oddziałów żeńskich i nastawienia tychże wyłącznie na zagadnienia przeciwpożarowe, a nie samarytańskie, należy spodziewać się wkrótce, wydania nowej szczegółowej instrukcji o organizacji tych prac. Powyższe wytyczne należy traktować jako ogólną zasadę organizacji prac ż. s. p.

„Wyścig Pracy“ Żeńskiej Służby Pożarniczej

Po przeprowadzeniu reorganizacji Żeńskiej Służby Samarytańsko-Pożarniczej w roku 1935 i wprowadzeniu w życie nowych instrukcji, które prace ż. s. p. mocno rozbudowały, Okręg Wojewódzki ogłosił konkurs „Wyścig Pracy“.

Celem konkursu było pobudzenie żywotności jednostek ż. s. p., porównanie ich prac, oraz zewidencjonowanie tychże i zorientowanie się, które z nich i w jakim stopniu są prowadzone.

Konkurs ten obejmował roczny okres czasu i był przeprowadzany od 1.IV.1936 r. do 1.IV.1937 r., według specjalnie w tym celu opracowanego regulaminu. Dla jednostek które zdobyły największą ilość punktów, zostały przewidziane nagrody w postaci apteczki, noszy, biblioteczki samarytańskiej i dyplomów.

Po upływie oznaczonego czasu Sąd Konkursowy na podstawie złożonych sprawozdań i materiałów zebranych w czasie inspekcji przez referentkę Okręgu ustalił, że pierwsze 4 nagrodzone i odznaczone miejsca zdobyły:

- 1) Jędrzejów, pow. jędrzejowski 1858 punktów
- 2) Kazimierz „ będziński 1377 „
- 3) Karwów „ opatowski 1279 „
- 4) Maków „ miechowski 1274 „

W wyniku obliczeń ustalono, że 30 jednostek, które stanęły do konkursu zdobyły za wszystkie przeprowadzone w myśl regulaminu prace 31.675 punktów, z tego na prace organizacyjne przypada 19,093 pkt., na prace wyszkoleniowe 2,580 pkt., na wyposażenie 2,372, na zawody i imprezy 2,742, na pracę właściwą w terenie 4,888 pkt. Od ogólnej ilości zdobytych punktów odliczono 11.110 pkt. karnych, pozostało więc 20 562 pkt.

Z wyżej podanych cyfr widzimy, że największą ilość punktów osiągnięto za prace organizacyjne, fakt ten należy tłumaczyć przeprowadzaną wówczas reorganizacją, przy której prace organizacyjne musiały być zwiększone, ponad to największe punkty w dziale organizacyjnym otrzymały wszystkie jednostki za ilość przeprowadzonych zbiórek i obecność na nich członkiń, tym również tłumaczy się duża ilość punktów karnych bowiem za każdą nieobecną na zbiórce drużnę, odliczono 2 punkty karne (za obecną jeden dodatni).

Z powyższego wynika, że w pracach organizacyjnych cel został w dużym stopniu osiągnięty, wysiłek bowiem był skierowany na usystematyzowanie prac jednostek, które w większości wypadków pracowały dorywczo. Tak duża ilość punktów za prace organizacyjne dowodzi, że systematyczność prowadzonych prac i frekwencja na zbiórkach znacznie się w tym okresie czasu poprawiły.

W następnych działach, które były prowadzo-

ne już na podstawie jaką dały prace organizacyjne, widać pewną równowagę, z małą nadwyżką na korzyść pracy właściwej w terenie, bardzo zresztą pożądaną. Zestawienie cyfrowe pozostałych działów pracy dowodzi, że są one wszystkie prowadzone w miarę możliwości prawie równomiernie, trudno je zresztą rozgraniczyć ponieważ się ściśle z sobą wiążą i wzajemnie zająbiają.

To były by dodatnie strony pracy, jakie wykażał konkurs.

Ujemne strony są następujące:

1) Pierwszą ujemną stroną konkursu było to, że nie stanęły do niego wszystkie jednostki, wskutek czego nie mamy obrazu całości kształtu prac na terenie Okręgu, a tylko fragment.

2) Drugą wadą, wskutek doświadczalnego potraktowania konkursu i braku doświadczeń z tej dziedziny, były pewne braki w regulaminie, który nie wszystkim jednostkom dawał jednakowe pole do popisu, a przynajmniej nie we wszystkich dziedzinach, — naprzykład jednostki wyszkolone traciły możliwość wykazania swej pracy w tej dziedzinie podczas, gdy szkolące nie miały w innych działach ograniczeń.

Braki regulaminu starał się uwzględnić Sąd Konkursowy przez ocenę bardziej życiową, biorąc pod uwagę warunki pracy jednostek, szczegółowo omawiane przez referenta Sądu-referentkę ż.s.p. Okręgu.

3) Trzecią ujemną stroną, którą wykazał konkurs jest uwidoczniiony w punktach karnych wstręt do pióra druhen komendantek, które w wielu wypadkach zdyskwalifikowały, względnie obniżyły swoją pracę, przez nienadesłanie w porę sprawozdania, czy meldunku. Przykrą jest rzeczą, że był to objaw prawie powszechny.

Ponad to przy ocenie pracy niektórych jednostek dała się zauważyć skrajna jednokierunkowość, np. na ogólną liczbę 800 pkt. tylko 20 pkt. za wyszkolenie, przykład może jaskrawy, ale zdarzały się podobne wypadki i to w jednostkach niewyszkolonych. Wogóle jeśli chodzi o prace wyszkoleniowe to konkurs wykazał, że idą one u nas zbyt opornie i należałoby w przyszłości zwrócić na to uwagę, — zadługo się szkolimy.

Po za wymienionymi, konkurs dał dużo materiału doświadczalnego, który zostanie zużyty przy układaniu i planowaniu pracy w jednostkach, po przeprowadzeniu zapowiadanej reorganizacji. Materiał ten będzie omawiany i dyskutowany na najbliższych odprawach komendantek.

Nagrody dla jednostek, które uzyskały pierwsze miejsca zostaną przez Okręg w najbliższym czasie rozesłane.

Obok podajemy porównawczą tablicę uzyskanych punktów przez poszczególne jednostki:

Tablica porównawcza wyniku konkursu p.t. „Wyścig Pracy“ zsp.

L. p.	Powiat	Miejscowość	Ilość uzyskanych punktów za prace przewidziane regulam. konkursu							
			organiz.	wyszk.	zaopatr.	zawody i imprezy	pracę właściwą w terenie	razem pkt.	punkty karne	uzyskano punktów razem
1	Jędrzejów	Jędrzejów	1346	310	171	199	211	2237	379	1858
2	Będzin	Kazimierz	1137	25	205	109	201	1677	300	1377
3	Opatów	Karwów	840	170	60	142	508	1720	441	1279
4	Miechów	Maków	965	235	71	177	401	1849	575	1274
5	Będzin	Wojkowice Komorne	1795	250	115	177	210	2547	1328	1219
6	Miechów	Chodów	791	60	50	103	177	1181	85	1096
7	Kielce	Łopuszno	678	115	76	235	224	1328	284	1044
8	Końskie	SkarżyskoKamien.	1131	305	110	59	141	1746	784	962
9	Kielce	Kielce	666	95	180	87	336	1364	435	929
10	Olkusz	Wolbrom	726	90	112	90	120	1138	230	908
11	Jędrzejów	Nawarzyce	514	210	83	90	99	996	89	907
12	Miechów	Wierzbno	614	50	10	97	255	1026	212	814
13	Końskie	Pogorzale	561	155	117	116	88	1037	243	794
14	Zawiercie	Zawiercie	1155	60	137	81	181	1614	851	763
15	Miechów	Szarbia	364	20	46	70	394	894	156	738
16	„	Tezyca	443	50	52	47	235	827	264	563
17	Jędrzejów	Deszno	487	25	106	78	74	770	251	519
18	Zawiercie	Krzemięda	237	120	45	97	134	634	168	465
19	Opatów	Łągów	1267	75	—	79	132	1553	1110	443
20	Wierzbnik	Hża	538	55	89	37	—	719	303	416
21	Opatów	Brzezic	217	40	—	60	183	500	160	340
22	Miechów	Smroków	188	10	30	38	185	451	120	331
23	Opatów	Szewna	181	25	115	47	36	404	144	260
24	Miechów	Witowice	493	5	—	37	—	535	309	226
25	Wierzbnik	Wąchock	358	5	156	16	20	555	364	191
26	Zawiercie	Niwki	152	—	39	109	36	336	160	176
27	Będzin	Zychcice	499	—	37	51	40	627	452	175
28	Kozienice	Zwoleń	535	10	87	50	83	765	594	171
29	Będzin	Rogoźnik	209	—	25	112	21	367	201	166
30	Miechów	Książ Wielki	6	10	48	52	163	279	118	161
R a z e m			19093	2580	2372	2742	4888	31675	11110	20565

Przezorność i ostrożność —

to broń w walce z pożarami.

Posiedzenie Zarządu O. W.

W dniu 26. VI. 38 r. pod przewodnictwem dha Wiceprezesa W. Stano odbyło się posiedzenie Zarządu O. W., na którym po przyjęciu protokołu i sprawozdań rozpatrzono szereg spraw organizacyjnych, wyszkoleniowych i technicznych.

W ważniejszych uchwałach postanowiono: 1) wyczekać uwag kontrolnych delegata centrali, który w osobie p. St. insp. Mierzanowskiego dokonał inspekcji O. P. i straży powiatów: radomskiego, iłżeckiego, opatowskiego i sandomierskiego; 2) zatwierdzić posiedzenia Rad Powiatowych w Miechowie i Częstochowie; 3) przeprowadzić w lipcu kurs IV stopnia bez względu na ilość zgłoszonych kandydatów; 4) zorganizować we wrześniu kursy dla mechaników i naprawiaczy węży; 5) przygotować materiał do organizacji powiatowych naprawialni węży; 6) zatwierdzić zawody strzeleckie dla K. T. przeprowadzone w czerwcu w Kielcach

i przyznać mistrzom w klasach konkurencyjnych pamiątkowe dyplomy; 7) przyjąć do wiadomości dezyderaty fachowe Podkomisji Technicznej O. W. i skierować je na właściwą drogę organizacyjną; 8) wyrazić zgodę na dokooptowanie m. instr. Ogórka do Podkomisji Technicznej O. W.; 9) wystąpić do Centrali o instrukcje odnośnie odznaczeń państwowych z racji 20-to lecia Niepodległości Polski; 10) delegować do Wojew. Komitetu Wystawy Rolniczej w Miechowie z ramienia O. W. dha W. Stano, J. Łoniewskiego i insp. J. Plebanka; 11) zatwierdzić delegacje instruktorów Boczka i Ogórka na kurs mechaników II stopnia w Warszawie.

Po załatwieniu innych mniej ważnych spraw Zarząd O. W. rozpatrzył wnioski o odznaczenia Związkowe.

Prace kontrolne

W czasie od 13 do 18 czerwca r. b. delegat Centrali n/Związku w osobie st. insp. p. W. Mierzanowskiego — zastępcy Naczelnego Inspektora, dokonał kontroli biura Okręgu Wojewódzkiego oraz w asyście inspektora wojewódzkiego kontroli oddziałów powiatów: w Radomiu, Wierzbniku, Opatowie i Sandomierzu, a także straży: w Kielcach, Radomiu, Zakrzowie, Woli Zakrzowskiej, Skarży-

sku-Kam., Wierzbniku, Starachowicach, Wąchocku, Parszowie, Opatowie, Ostrowcu, Denkwie, Ćmielowie, Sandomierzu, Gierlachowie, Dwikozach, Słupczy, Zawichoście i Winiarach. W strażach badano sprawność alarmową, bojową, wyszkolenie i konserwację sprzętu. Inspekcję zakończono udziałem w posiedzeniu Zarządu O. P. w Sandomierzu, uwieczniając, z inicjatywy Zarządu O. P., pobyt

Starszy Inspektor dh W. Mierzanowski — Zastępca Naczelnego Inspektora w otoczeniu członków Zarządu O. P. Sandomierz i Inspektora wojewódzkiego.

zastępcy Naczelnego Inspektora w Sandomierzu wspólną fotografią.

Wynik inspekcji po nadesłaniu spostrzeżeń ilustratora podamy zainteresowanym oddzielnie.

* * *

Niezależnie od powyższej kontroli, inspektor wojewódzki dh J. Plebanek w czerwcu dokonał inspekcji O. P. w Opocznie, oraz w asyście dha K. Ślifirskiego, prezesa O. P., zinspekcjonował strażnicze: w Przymusowej Woli, Bukowcu, Twardej, Smardzewicach, Wąwole, Ludwikowie, Białobrzegach, Ciebłowicach i Brzustowie. Wynik inspekcji był różny. Sprawność alarmowa i bojowa w większości straży wypadła dobrze. Ponadto inspektor stwierdził we wszystkich prawie strażach zaniedbania w wyszkoleniu I stopnia, niedostateczne środki alarmowe oraz w większości straży brak szyldów, tablic orjentacyjnych, tablicy o konserwacji sprzętu, wykazu kar, urządzeń do suszenia węży oraz niedostateczną ilość i zły stan konserwowania sprzętu, zwłaszcza węży. Remizy przeważnie zabrudzone i w kilku strażach nie uregulowana sprawa dostarczania koni do pożarów. Komisje Przeciwożarowe Gminne w Bukowcu i Białaczowie nie przejawiają działalności.

Posiedzenie Podkomisji Technicznej O. W.

W dniu 24 czerwca 1938 r., na podstawie regulaminu Komisji Technicznej Związku Str. Poż. R. P. i po zatwierdzeniu składu rzeczoznawców Okręgowej Podkomisji Technicznej przez Centralę odbyło się posiedzenie tejże Podkomisji, na którym po zapoznaniu się z regulaminem Podkomisja Techniczna O. W. ukonstytuowała się następująco: na przewodniczącego powołano dha inż. P. Dąbrowskiego z Niekłania, na wiceprzewodniczącego dha insp. J. Plebanka, członkami zostali d-wie: E. Reguła z Kielec, W. Krajewski ze Skarżyska, st. instr. J. Boczek z Kielec. Na miejsce zmarłego ś.p. L. Jakubowskiego Podkomisja dokooptowała dha m. instr. L. Ogórka z Kielec.

Poza tem rozpatrzone i omówiono sprawy: 1) zmotoryzowania instruktorów powiatowych, uznając konieczność zaopatrzenia ich w służbowe wozy według typów ustalonych przez Centralę; 2) zapoznano się z projektem silnika „Chewrolet“, uznając go za nadający się do użytku straży; 3) wniosek O.P. w Sandomierzu w sprawie zaopatrzenia motopompy „Silesia“ w zapasowy trybik przy rozruszniku—przekazać do Centrali; 4) uznając konieczność zmiany regulaminu zjazdu i zawodów Podkomisja zbiera materiał i wnioski od

Oddziałów Powiatowych i w terminie do stycznia 1939 przekaże takowe do Centrali; 5) zaprojektowany przez m. instr. Lżyckiego regulamin manewrów Podkomisja O.W. potraktowała jako doświadczalny, zezwalając na jego wprowadzenie w roku 1938; 6) na kurs mechaników, mający się odbyć we wrześniu Podkomisja postanowiła dopuścić tylko kandydatów. dających gwarancję stałej pracy w strażach; 7) elektro-pompy uznano za sprzęt nie odpowiadający warunkom i potrzebom straży, zabraniając strażom wprowadzania takich; 8) postanowiono przystąpić do organizowania powiatowych naprawialni węży i zorganizować we wrześniu r.b. kurs dla naprawiaczy węży.

Odprawa instruktorów

W dniu 11 czerwca r. b., pod przewodnictwem inspektora dha J. Plebanka, odbyła się odprawa instruktorów powiatowych i grodzkich. Tematem obrad były uzgodnienia prac organizacyjnych, wyszkoleniowych, technicznych, oraz akcji zapobiegania pożarom. Referaty, oprócz inspektora wojewódzkiego, wygłosili pp. st. instr. St. Szwaja z Częstochowy na temat prac organizacyjno-administracyjnych i instr. St. Makowiecki na temat organizacji biura O. P. Związku i łączności.

Po referatach przedyskutowano ważniejsze zagadnienia przeciwpożarowe, ustalając wytyczne działalności pp. instruktorów i straży.

W odprawie udział wzięli: pp. W. Stano-p. o. prezes O. W., który zagajając odprawę wygłosił okolicznościowe przemówienie, st. instr. Jabłonowski — kierownik Wydz. Wysz. Centrali, zapoznając obecnych z najbliższymi pracami wyszkoleniowymi, delegaci D. O. K. V — m. instr. Goławski i D. O. K. I., st. instr. Szmidt uzgadniając współpracę pożarniczą z wojskiem, oraz delegat Dyrekcji P. K. P. Radom — instr. Frąckiewicz, uzgadniając prace wyszkoleniowe straży kolejowych.

Strzelanie o mistrzostwo K. T.

W dniu 10 czerwca r. b. na strzelnicy W. F. w Kielcach, pod kierunkiem p. Parysa — ref. sportowego Centrali n/Związku odbyły się strzelania o mistrzostwo członków Korpusu Technicznego Kieleckiego O. W.

W poszczególnych klasach o O. S. pierwsze miejsca zajęli pp. instr. Klemens Jerka z Sandomierza—mistrz w klasie II, osiągając 127 pkt. na 200 możliwych, st. instr. Nikodem Kałkowski z Będzina — wicemistrz w kl. II, osiągnął 124 pkt. na 200 możliwych; m. instr. Stefan Meyer z Pionek — mistrz w klasie III — 79 pkt., m. instr. Jan Kaźmierczak z Częstochowy—wice-mistrz w kl. III—74 pkt. na 100 możliwych.

Konferencja kolejowa

W dniu 30 maja r. b. pod przewodnictwem p. inż. Fleszara — naczelnika Wydz. Mech. Dyrekcji P. K. P. w Radomiu, odbyła się konferencja pożarnicza na temat szkolenia straży kolejowych. W konferencji wzięli udział p. Kosewski—delegat Ministerstwa Komunikacji, delegaci Dyrekcji PKP. pp. Szlapek, inż. Letscher, Pietropawłowski i Frąckiewicz, delegaci Związku — inspektorzy pp. Kula z Łodzi, Trzeszewski z Łucka, Zygnerski z Brześcia i Plebanek z Kielec, oraz naczelnicy rejonów kolejowych pp. Czerniawski z Radomia, Bogacki z Kowla, Maliszewski z Lublina i Michniewski ze Skarżyska.

W wyniku konferencji ustalono, że Związek Straży Pożarnych R. P. przez swoje organa techniczne podejmuje się kierowania szkoleniem straży pożarnych oraz ściśle współdziałać będzie z Dyrekcją P. K. P. jak i strażami nad zagadnieniami obrony przeciwpożarowej obiektów kolejowych. Kierownictwo i dozór tych prac z ramienia Związku powierzono inspektorom wojewódzkim za pośrednictwem inspektora Okręgu Kielecki-go. Wydany program szkolenia przez Ministerstwo Komunikacji traktowany będzie, jako uzupełnienie programu I stopnia. Po przerobieniu tego programu instruktorzy Związku przeprowadzą egzaminy strażaków w zakresie wyszkolenia podstawowego I stopnia. Szkolenie oparte będzie na samodzielności dowódców straży kolejowych pod ścisłym dozorem instruktorów Związku Straży Pożarnych. Instruktorzy dojeżdżać będą do poszczególnych straży kolejowych dwa razy w roku celem zbadania i dopomożenia w realizacji prac wyszkoleniowych. Otrzymają oni karty wstępu na tereny kolejowe oraz prawo korzystania z noclegów w pokojach kolejowych. Sprawę bezpłatnych biletów kolejowych przekazano delegatowi Ministerstwa Komunikacji celem poczynienia starań dla ułatwienia instruktorom przejazdów do straży kolejowych. Jednocześnie postanowiono zawiadamiać Dyrekcję P. K. P. w Radomiu o kursach, odprawach, zjazdach, zawodach, manewrach i t. p., organizowanych przez Związek, zapraszając na takowe straże kolejowe do brania udziału. Z czynności i współpracy na odcinku prac kolejowych będą sporządzane roczne sprawozdania przez instruktorów w/g wzoru ustalonego przez Zarząd Główny Związku Straży Pożarnych.

**Prenumerujcie i popierajcie
własny organ wojewódzki
„ŻYCIE STRAŻACKIE“**

Kurs sędziowski

W dniach 21 i 22 maja r. b., staraniem kieleckiego Okręgu, odbył się kurs dla kandydatów na sędziów konkursowych dla straży grup III i IV.

Wykładowcami i instruktorami byli dhowie: insp. J. Plebanek, st. instr. J. Pieńkowski i m. instr. Ogórek.

Współudział w ćwiczeniach praktycznych wzięły straże: kielecka i z Miedzianej Góry. Kurs ten ukończyli i otrzymali prawo sędziowania na zawodach rejonowych, bądź powiatowych wojew. kieleckiego w grupach III i IV dhowie: Bronisław Rzepecki z Oleśnicy, Romuald Kaczkowski z Włoszczowy, Mieczysław Maliszewski z Lublina, Antoni Frąckiewicz z Radomia, Henryk Michnowski ze Skarżyska, Władysław Czerniawski z Radomia, Eugeniusz Bogacki z Kowla, Tadeusz Jarocki z Kuczkowa, Waclaw Perek ze Skroniowa, Władysław Pasek z Rokitna, Edward Dorman z Czapl-W., Wincenty Pluta z Moczydła, Szymon Chropacz z Prandocina, Bohdan Sieradzki z Kielec, Piotr Molong z Łętkowie, Władysław Sap ze Sprowy oraz dhy: Bronisława Lechówna z Jędrzejowa i Janina Dzieciolówna z Miechowa.

• Kurs mechaników motopomp

W czasie od 13 do 18 września r. b. w Kielcach odbędzie się kurs dla kandydatów na mechaników motopomp I stopnia.

Warunki przyjęcia — kandydat musi posiadać: a) wykształcenie w zakresie szkoły powszechnej, b) wyszkolenie pożarnicze I stopnia i c) znajomość i wprawa w posługiwaniu się narzędziami, jak: młotek, pilnik, klucze i t. p. (pożądane by kandydaci wykazali się praktyką warsztatową, np. kowalską, ślusarską, szoferską i t. p.).

Z uwagi na ograniczoną ilość słuchaczy, kandydatów należy zgłosić przez O. P. w terminie do dnia 10 sierpnia r. b. i czekać na ich wezwanie. Niezgłoszeni w terminie oraz oficerowie na kurs przyjęci nie będą.

Szczegóły odnoszące się warunków przyjęcia i pobytu na kursie udziela właściwe Oddziały Powiatowe.

Kurs naprawiaczy węzów

Wobec zachodzącej konieczności organizowania powiatowych naprawialni węzów oraz wyszkolenia w tym względzie specjalistów-kierowników tych naprawialni, Okręg Kielecki organizuje kurs dla kandydatów na naprawiaczy węzów, który odbędzie się w dniach od 18 do 20 września r. b. w Kielcach. Kandydatów należy zgłosić drogą służbową przez Oddziały Powiatowe, które udziela potrzebnych informacji i szczegółów, w terminie do dnia 15 sierpnia r. b.

Uroczystość strażacka w Niwce

W dniu 8 maja r. b. w Niwce odbyła się uroczystość strażacka, na którą złożyły się: zjazd strażactwa z całego rejonu będzińskiego z okazji św. Floriana, patrona straży oraz poświęcenie motopompy ochotniczej straży w Niwce.

O godz. 8.45 starosta Józef Boxa przyjął raport od nestora straży powiatu będzińskiego dha Emila Wintera, po czym po odegraniu hasła strażackiego na kopcu Kościuszki przez trębaczy, pochód wyruszył do kościoła parafialnego. Mszę św. odprawił ks. prałat Gola. Podczas mszy śpiewał znany baryton p. Sajdak.

Po nabożeństwie i po odbytej defiladzie, którą przyjął w otoczeniu zarządu i komitetu obcho-

du uroczystości Pan starosta Boxa, cały pochód udał się na stadion PMS., gdzie ks. prałat Gola dokonał poświęcenia motopompy.

Zebranych, w imieniu zarządu ochotniczych straży oraz w imieniu T-wa Kopalni sosnowieckich, witał inż. Stefański. Z kolei, w imieniu zarządu i rady gminnej do zebranych przemówił p. J. Tata-ruch, poruszając historię i działalność straży niwskiej, która w dniu tym obchodziła 44-lecie istnienia.

Po przemówieniach, naczelnik straży firmy Giesche ze Ślązka dh Ślązak, wręczył sędziwemu i ogólnie szanowanemu jubilatowi, naczelnikowi straży rejonu będzińskiego dhowi Emilowi Winte-

Moment wręczenia Jubilatowi - Seniorowi strażactwa, d-wi E. Winterowi upominku w postaci toporka przez d-ha Ślązaka — nacz. straży firmy „Giesche“ ze Ślązka Górnego.

rowi upominek w postaci toporka, który został wykonany ze stali nierdzewnej przez strażaków.

Po oficjalnej części programu odbył się pokaz strażacki, w wykonaniu miejscowej straży na drabinach oraz 3-ech piętrowej kamienicy przy użyciu nowej motopompy, po którym to wyczynie strażacy zasiedli do wspólnego obiadu, przygotowanego przez gospodarzy. Po obiedzie odbyła się na stadionie PMS. zabawa ludowa, obfitująca w moc niespodzianek.

W międzyczasie rozegrany został mecz piłki nożnej pomiędzy klubami sportowymi „Strzelec“

z Niwki, a klubem sportowym strażackim z Niki-szowca, zakończony wynikiem 3:1 na korzyść Strzelca.

**Popierajcie firmy
ogłaszające się**

w „ŻYCIU STRAŻACKIM“

Poświęcenie remizy w Zarogowie

W dniu 22 maja 1938 r. w Zarogowie, gm. Jaksice, pow. Miechów, odbyło się uroczyste poświęcenie nowowbudowanej remizy strażackiej.

Na uroczystość tę przybyli: Starosta Powiatowy p. Jan Zaufall, poseł Wojciech Gorczyca, około 1.200 osób gości i miejscowych gospodarzy, Stow. OSP. — 1) Zarogów, 2) żsp. Prandocin, 3) Helenów-Januszyn, 4) Muniakowce, 5) Kalina-Mała, 6) Wymysłów, 7) Miechów, 8) Zielenice, 9) Szczepanowice, 10) Bukowska Wola i organizacje jak: a) krakusi malcy — 14-konno, b) Koła Gospodyń Wiejskich: 1) Zarogów, 2) Pojałowice, 3) Nasiechowice, 4) Kalina Mała, 5) Prandocin, 6) Sławice, c) K. S. M. Ż. Zarogów i Pojałowice.

Pana Starostę powitał sołtys z Radą Gromadzką i Zarządem Straży przy bramie chlebem i solą.

Mszę św. polową odprawił ks. prefekt Wielgus w asyście ks. Maksymiliana Skrzypczyka (kapelana O. P.), który wygłosił podniosłe kazanie.

Przemówienie o obowiązkach straży i mieszkańców wygłosił p. Starosta Powiatowy Jan Zaufall, następnie przemawiał p. insp. magister Saklak o historii powstania straży i jej pracach.

Po przemówieniach nastąpił pokaz-ćwiczenia strażackie, (założenie bojowe), który wypadł bardzo dobrze.

Następnie odbyła się defilada, która barwnym korowodem krakowianek, krakusów i straży zakończyła pierwszą część uroczystości.

Przystąpiono do wbijania gwoździ w pamiątkową tablicę. Pierwszy gwoździł w imieniu Pana Premiera Rady Ministrów—Gen. Dr. Felicjana Sławoj-Składkowskiego — p. Starosta, następnie rozpoczęto wbijanie innych gwoździ.

Po komisyjnym obliczeniu zebranej gotówki z gwoździ stwierdziłem, że zebrano 812 złotych 20 groszy, co zostało uwidocznione w specjalnym protokule. Po wbiciu gwoździ nastąpił pokaz—krakowiak z 4-ch par, który wypadł b. ładnie. Następnie rozpoczęto zabawę taneczną, która dała 94 zł. 35 gr.

Zakończono uroczystości o godz. 19.30.

Należy podkreślić duże zasługi Zarządu Stow. O. S. P. Zarogów, Koła Gospodyń i K. S. M. Ż. z Zarogowa, które położyły dużo pracy i wysiłku. Uroczystości wypadły wspaniale. S. M

Otwarcie nowej strażackiej strzelnicy sportowej w Milowicach

Dnia 25 maja r. b. odbyło się uroczyste otwarcie strażackiej strzelnicy sportowej w Milowicach, przy kopalni dawniej „Wiktor“, gdzie za-

razem zostały przeprowadzone zawody strzeleckie. Dla zwycięzców organizatorzy przygotowali kilka cennych nagród. Zawody te były przeprowadzone pod okiem komendanta powiatu Związku Strzeleckiego p. Zygmunta Nowary z Sosnowca.

Nadmienić należy, że jest to już druga własna strzelnica strażacka w powiecie będzińskim.

Powiatowe zawody strzeleckie

Dnia 12 czerwca b. r. staraniem zawierciańskiego O. P. zostały przeprowadzone Powiatowe Zawody Strzeleckie w Zawierciu. Do zawodów stanęło 12 zespołów wyeliminowanych na zawodach rejonowych.

1) miejsce zdobyła OSP z Zawiercia	m. punkt. 683
2) " " " Mierzęcie	" 669
3) " " " Parkoszwic	" 657
4) " " " Niegowonic	" 632
5) " " " Sadowia	" 619
6) " " " Myszkowa	" 617
7) " " " Przeczyce	" 587
8) " " " Kromłowa	" 574
9) " " " z Zawiercia-Szklarnia	" 569
10) " " F.S.P. z Myszkowa-Swiatowit	563
11) " " z Łaz-Kolejowa	" 545
12) " " F.S.P. Myszkowa-Schmelcer	" 440

Mistrzostwo powiatu na rok 1938 zdobyła O. S. P. z Zawiercia. W zawodach tych indywidualnych brali udział oficerowie straży d-wie Floreczyk B. wynik — 163 pkt, Mucha J.—152, Bilnicki J.—141, Klechniowski—137, Mikołowski M.—132, Merta S.—127, Siurda Fr.—124 p., Pelka P.—117 Szymański W.—101 p., Grabowski Szcz.—95 p., Rokita St. — 73 p.

Mistrzostwo powiatu na rok 1938 zdobył Floreczyk Bolesław z Myszkowa. Poza tym zdobyli oznaki strzeleckie w klasie II d-howie: Floreczyk B., Mucha J., Bilnicki J., Klechniowski W., Mikołowski M., Rudy St., Będkowski M., Weibski P., Jopek A., Biały J., Orman B., Kurek A., Wojdas Wł., Krzykowski K., Sołtysik M., Keller M., Lipezyk St., Hilgetner E., Grychtal A., Mistal St., Stankiewicz A., Kowalski F., Kubik St. Kajdas B., Gwóździ W., Woźniak St.

Klasy III d-howie: Merta St., Siurda Fr., Pelka P., Szymański W., Grabowski L., Rokita St. Janda J., Biały St., Kaleta J., Balwisz. St., Golis Jan, Robuszewski St., Typel F., Pawełczyk J., Wieczorek O., Piłat W., Kwapisz St., Rawa St., Piwek W., Rudowski L., Urbańczyk Br., Piłka St. Kwapisz M., Grabowski W., Pałucha T., Laber Edm. Tajburski L., Lustak B., Cawronski J., Machalski Wł., Włodarczyk T., Urbańczyk Wł., Urbańczyk M., Lis L., Słowiński St., Cembrzyński Fr., Będkowski T., Gruszka P., Sowa St., Mucha J.

Z żałobnej karty

W dniu 26 maja 1938 r. odszedł w zaświaty śp. Karol Kudliński w wieku lat 73 — jeden z filarów i założyciel Ochotniczej Straży Pożarnej w Bōdzentynie, pow. kieleckiego.

Ś. p. Karol Kudliński w czasie od 1 czerwca 1885 roku do 1 kwietnia 1890 r. służył w II oddziale Zawodowej Straży Pożarnej w Warszawie, a następnie w roku 1904 w czasie niewoli rosyjskiej, jako obywatel Bodzentyna razem z adw. Gąsiorowskim na czele ludzi dobrej woli był założycielem Ochotniczej Straży Pożarnej w Bodzentynie, w szeregach, której pełnił kolejno obowiązki dowódcy oddziału, wicekomendanta i komendanta Straży, ostatnio zaś pomimo podeszłego wieku, w oddziale weteranów Straży, zawsze stając na alarm do pożaru, dostarczając ochotniczo i bezinteresownie parę koni swoich dla straży, do pożaru i alarmu. Odznaczony był znakiem za wysługę 35 lat w straży.

W wyprowadzeniu zwłok ś.p. druha Kudlińskiego z domu rodzinnego do kościoła w Bodzentynie w dniu 28 maja 1938 r. oraz w przeprowadzeniu tychże zwłok z kościoła na miejscowy cmentarz wzięły udział: Miejscowa Straż Pożarna ze sztandarem i orkiestrą, delegacja Wielkiego Cechu ze sztandarem, delegacja z Ochotniczej Straży Pożarnej w Kielcach w osobach druhów naczelnika Karscha, Józefa Sieradzkiego i Witeckiego oraz niezliczone tłumy miejscowego społeczeństwa.

Nad trumną zmarłego na cmentarzu przemówił miejscowy proboszcz ks. dziekan Wójcik, który podniósł zasługi zmarłego, na polu strażactwa oraz społecznym i pożegnał go imieniem zebranych, zwracając się zaś do miejscowej straży, podkreślił, iż dziś oddali ostatnią przysługę ostatniemu z najstarszych strażaków i założycieli swej korporacji.

Cześć Jego pamięci!

W dniu 13-go kwietnia b.r. zmarł ś.p. Stanisław Błaszak — prezes OSP. z Nowej Wsi, jeden z najgorliwszych wyznawców idei pożarnictwa.

W zmarłym utraciła straż ofiarnego i pełnego poświęcenia pracownika. Ś. p. Stanisław Błaszak pracował w straży pożarnej od roku 1926 i w tak krótkim czasie mimo trudności postawił miejscową straż na wysokim poziomie. Cieszył się On dużym zaufaniem u miejscowego społeczeństwa, piastując nietylko mandat prezesa straży, lecz jako działacz społeczny na terenie Nowej Wsi, był sołtysem przez trzy kadencje, zastępcą wójta gm. Żarki, Radnym Gromadzkim i człon-

kiem dozoru Szkolnego, toteż w pogrzebie zmarłego wzięło udział całe społeczeństwo tak miejscowe jak i z okolicy oraz straże pożarne. W zmarłym straż straciła wiernego Druha i Przyjaciela.

Cześć Jego pamięci!

Śmierć 3 kobiet i 7 mężczyzn w płomieniach

We wsi Dzwonowice, gm. Kidów wybuchł pożar. Ogień strawił cały dom mieszkalny i zniszczył 6 osób. Do pożaru przybyła miejscowa O. S. P. Dzwonowice, która nie była w stanie ugasić pożaru, z powodu dalekiej odległości wody, malej wydajności sikawki i pęknięcia węża.

Do pożaru przybył Wójt gm. Kidów, który z zapalem brał czynny udział w ratowaniu i wyznaczał cywilną ludność do prac pożarowych. W niedługim czasie przybyła O. S. P. z Pilicy na czele z rejon. naczeln. dh Kwapiszem. Akcją ratunkową kierował dh Kulka i po kilku godzinnej akcji O. S. P. Pilica ogień stłumiła i zwęglone zwłoki, ułożono na murawie. Z Och. St. Poż. Szypowic przybył naczeln. dh Leśniak Wł., a z nim kilku strażaków. Dh Leśniak widząc leżącego na ziemi gospodarza Korcię który już nie daje znaku życia, zaczął go ratować, i przez sztuczne oddychanie przywrócił go do życia po 10 minutach. W dniu 4. VI. 38 r. odbył się w Pilicy pogrzeb ofiar pożaru. Zwęglone szczątki osób złożono w trumnach do wspólnej mogiły. Przez całą drogę żałobnego konduktu pogrzebowego aż na cmentarz rozlegał się płacz rodzin i znajomych. Nad wspólną mogiłą wygłosił przemówienie ks. prob. Frölich, p. starosta Brzostyński, wygłaszając przemówienie tak żałobne, że cały orszak nad mogiłą zaczął ubolewać, i rozlegał się płacz wśród zebranych tłumów na cmentarzu.

Wł. Leśniak

naczelnik O. St. Poż. w Szypowicach

**Każda Straż
i każdy Oficer strażacki**

aby pogłębić wiedzę fachową
PRENUMERUJĄ i CZYTAJĄ

„Przegląd Pożarniczy”
lub „Gazetę Strażacką”

Z rejonu Myszków

W dniu 15 maja straże pożarne Myszkowa obchodziły uroczyste święto swego patrona, św. Floriana. Uroczystość rozpoczęło nabożeństwo odprawione w miejscowym kościele, gdzie zgromadziły się wszystkie oddziały miejscowych straży. Po nabożeństwie drużyny ustawiły się do defilady, którą przyjmowali przedstawiciele Powiatowego Związku Straży Pożarnych w osobach druhów: st. instr. Wochtmana i nacz. Szymańskiego. Defilada wypadła bardzo efektownie, postawa strażaków budziła raz po raz oklaski i wiwaty licznie zebranej publiczności. Po defiladzie druh st. instr. Wochtman ulekorował nacz. straży fabrycznej „Sztucznego Jedwabiu“ w Myszkowie druha Kapuścińskiego, odznaką związkową za długoletnią pracę na polu strażackim.

Na terenie Myszkowa rozpoczął się kurs II stopnia. W kursie udział biorą oficerowie, podoficerowie i szeregowcy rejonu myszkowskiego w liczbie 35 osób. Komendantem kursu jest druh st. instr. Wochtman, wykładowcami oficerowie miejscowych straży pożarnych. Kurs potrwa 12 dni. Wykłady odbywają się w remizie miejscowej straży. Dodać należy, iż podobny kurs odbywał się i w roku ubiegłym i ukończyło go wtedy 20 strażaków.

Adolf Urman

adiutant

*Fabr. Str. Poż. S-ki Akc. „August Schmelcer“
Myszków.*

Zasiłki

Zasiłki z Centralnego Funduszu Przeciwożarowego na rok 1938-39 w wysokości 182,500 zł. podzielono na sprzęt motorowy i zwykły dla straży wojew. kieleckiego według powiatów:

Będziński	— zł. 2.168,70	Częstochowski	— zł. 6.801,40
Łżecki	— zł. 26 430,50	Jędrzejowski	— zł. 21.870,35
Kielecki	— zł. 3.0 4,80	Konecki	— zł. 3.624,30
Kozienicki	— zł. 23.542,60	Miechowski	— zł. 6 613,00
Olkuski	— zł. 22 433,—	Opatowski	— zł. 9 929,80
Opoczyński	— zł. 5 712,05	Pinczowski	— zł. 7.878,65
Radomski	— zł. 4.187,15	Sandomierski	— zł. 23 392,70
Stopnicki	— zł. 3 821,50	Włoszczowski	— zł. 2 755,75
Zawierciański	— zł. 5,537,95	Rezerwa do podziału	
dodatkowego	— zł. 2.845,80		

Nierównomierność podziału zasiłku wpływa ze względu na motoryzację ważniejszych straży, mających mieć charakter pogotowi okręgowych według ustalonej kolejności do zmotoryzowania.

Poza wyżej wymienioną kwotą przyznano również na zaopatrzenie wodne strażom tych powiatów, które zostały objęte kolejnym planem zaopatrzenia wodnego wg następującego podziału zasiłków i powiatów:

Częstochowski	—zł. 250,	Kielecki	— zł. 1.150
Kozienicki	—zł.3.570,	Opatowski	— zł. 4.310
Olkuski	—zł. 610,	Opoczyński	— zł. 1.750
Sandomierski	—zł.3.875,	i Włoszczowski	— zł. 1.860

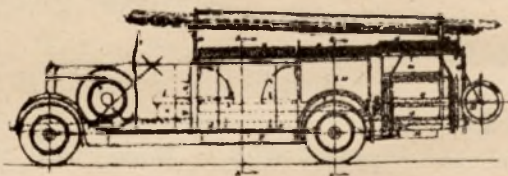
Przyznane zasiłki na zaopatrzenie wodne będą przyznane w 2-ech ratach po 50% przy czym I rata z góry, a II-gie raty na podstawie opinii inspektorów P. Z. U. W., dotyczących stanu robót wykonanych.

STRAŻACKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE

Warszawa, ul. Nowogrodzka 22

tel. 9-98-10 i 9-89-37

POLECAJĄ Z WŁASNYCH WYTWÓRNI:

Autopogotowia i autocysterny, **wozy** konnego pogotowia i beczkowszy, **węże** tłoczne i ssawne, **drabiny** wszelkich typów, **sikawki** i zwijadła, **łączniki** normalne i wszelką armaturę pożarniczą, **syreny** alarmowe ręczne i elektryczne, **uzbrojenie** osobiste, **pochodnie**, bosaki, oraz **wszelki sprzęt** wchodzący w zakres wyposażenia straży pożarnych.

Wyrabiany przez nas sprzęt jest wypróbowany i oświadczony przez Komisję Techniczną Związku Straży Pożarnych R. P.

Odpowiedzi Redakcji

**O. S. P. w Siechowie Małym
pow. Sandomierskiego**

Oplatę za prenumeratę otrzymaliśmy — dziękujemy.

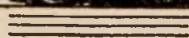
„Życia Strażackiego“ — nie wysyłaliśmy, gdyż Oddział Powiatowy dotąd nie wykazał straży Druhów w spisie straży należących do Związku.

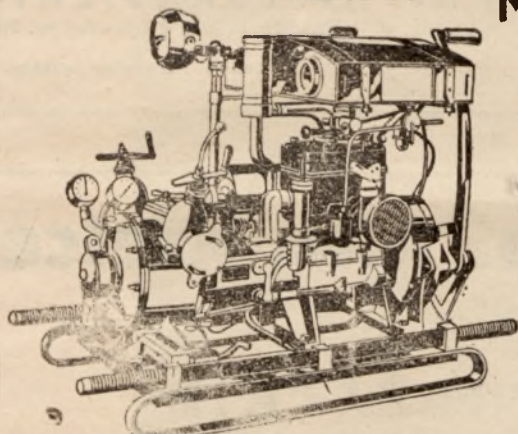
Zaległe numery i bieżący przesyłamy.

Prosimy zwrócić się do Oddziału Powiatowego w Sandomierzu o zarejestrowanie Ich straży.

POLSKI KNOCK OUT

WARSZAWA TRĘBACKA 13

MOTOPOMPY „POLONIA”

BADANE I ZALECANE PRZEZ ZW. STR. POŻ.

GAŚNICE

„TYTAN”

„NORMA”

— DOSTARCZANE P. K. P.

AUTOPOGOTOWIA

DRABINY, BECZKOWOZY, SYRENY ALARMOWE

PYSZCZKI UNIWERSALNE „GROM”

POLECA

FABRYKA NARZĘDZI POŻARNICZYCH

„STRAŻAK”

L. PIĘTKA, A. PŁOSKI i G. SZOŁOWSKI
WARSZAWA, UL. KRÓLEWSKA 11 TEL. 205 25

ZAWIADAMIAMY

iż z dn. 1.V r.b. otworzyliśmy w Krakowie, przy ul. Dunajewskiego 3
ODDZIAŁ SPRZEDAŻY FIRMY.

Przy Oddziale znajdować się będzie skład zaopatrzonej w drobny sprzęt pożarniczy, jak:

łączniki, gaśnice, przyrządy ochronne i ratunkowe, węże etc. Natomiast większe dostawy uskutecznić będziemy jak dotychczas z Centrali w Katowicach.

Prosząc o zaszczycanie nas nadal swymi c. zleceniami, kreślimy się

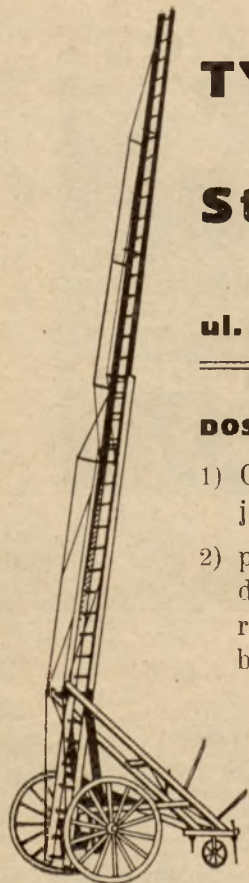
Z poważaniem

CZESŁAW MIARCZYŃSKI i S-ka

FABRYKA SPRZĘTU POŻARNICZEGO

KATOWICE III

ul. Miechowice 7 (dawn. Wojciechowskiego 74)

TYLKO
Spółdzielnia
Straży Pożarnych
w KRAKOWIE,
ul. Dunajewskiego 3. Tel. 167.79

DOSTARCZA NAJTANIEJ

- 1) Całkowity sprzęt p/żarowy i LOPP jak: sikawki, węże, łączniki, hełmy i tp.
- 2) pompy studzienne kiwaczowe, **WZOROWE** dla gmin i gromad oraz wszelkiego rodzaju pompy kołowe, skrzydelkowe, budowlane i t. p.

OFERTY SZCZEGÓŁOWE
WYSYŁAMY NA ŻĄDANIE

POŻARNICZE
NARZĘDZIA

MOTOPOMPY „SILESIA” precyzyjny wyrób krajowy budow. wg. Polskich Norm Pożarn.

WĘŻE w najwyższych gatunkach

DRABINY ręczne i mechaniczne, budowane pod kontrolą Związku Straży Pożarnych R. P.

BECZKOWOZY, HEŁMY, PASY, TOPORY, POCHODNIE, EMBLEMATY, PATKI, i wszelkie przybory umundurowania.

POMPY wszelkie ręczne i motorowe, dla miast, fabryk i osiedli.

HYDROFORY ELEKTRO-PNEUMATYCZNE

poleca

WACŁAW ŁUKASIEWICZ

Warszawa, ul. Trębacka Nr. 10 (róg Wierzbowej) tel. 502-45

Cenniki i oferty na żądanie.

Huta Ludwików Sp. Akc. Kielce

POLECA :

HEŁMY STRAŻACKIE
ZE STALI NIERDZEWIEJĄCEJ

wykonane w/g wzoru zatwierdzonego przez Związek Straży Pożarnych R. P. w Warszawie.

HEŁMY

dla Oddziałów O. P. L., Drużyn Technicznych, Straży Fabrycznych oraz dla Oddziałów Przysposobienia Wojskowego, szable oficerskie typu polskiego w/g przepisów M. S. Wojsk., niklowane, oraz chromowane

ZASTRZEŻENIA REDAKCYJNE:

Rękopisy bez podpisu i adresu Autora nie są uwzględniane.
 Rękopisów nadesłanych Redakcja nie zwraca.
 Rękopisy uważane są jako bezpłatne.
 Przedruk artykułów dozwolony jedynie z poaniem źródła.
 Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

WARUNKI PRENUMERATY:

Prenumerata „Życia Strażackiego“ łącznie z przesyłką pocztową wynosi:
 rocznie zł. 2.50 — półrocznie zł. 1.40.
 Cena pojedynczego numeru — 25 gr.

Wydawca:
 Zarząd Okręgu Kieleckiego Zw. Straży Poż. R. P.

Redaktor:
 Inspektor Józef Plebanek

Redakcja i Administracja, Kielce, ul. Śniadeckich 15.

Telefon 15-14. Konto P. K. O. Nr 63090